

Sessió necrològica. In memoriam

DR. RAMON SEGURA I CARDONA (1935- 2019)

Xavier IGLESIAS i GUIU

Acadèmic numerari

Les arrels familiars del Dr. Segura venien d'un ambient rural, del poble dels Hostalets a la comarca de la Segarra, una terra que ell estimava molt.

Estudià el batxillerat als Maristes de Lleida i la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona al carrer de Casanova, Hospital Clínic.

Vaig conèixer al Dr. Segura l'any 1953 quan iniciàrem la carrera que aleshores tenia set anys de durada perquè van afegir-hi un any selectiu, el denominat curs comú que es feia al recinte de la Universitat, a la plaça del mateix nom. Aquest curs era considerat el primer curs de la carrera. Curiosament, la nostra promoció, ja va fer set anys de batxillerat que acabà amb el temut examen d'Estat que nosaltres vam fer per última vegada com a conseqüència de canvis en els plans d'estudis.

Vam anar a parar al Col·legi Major St. Jordi, aleshores al carrer Mestre Nicolau a tocar del Turó Park on vam establir una estretíssima amistat. Era una residència totalment nova de la Universitat de Barcelona. En Ramon era una bellíssima persona; fa ben poc em recordava l'Acadèmic Dr. Bayés que s'hostatjava amb nosaltres, que entre companys es deia: " amb en Segura, vida pura ". Va tenir un expedient brillant i sempre va ser molt respectat pels companys, essent delegat de curs i per primera vegada en ple franquisme, va ser elegit delegat de Facultat que comportava la seva presència a les juntes de Facultat. Aquesta elecció fou molt mal vista pel SEU (Sindicato Español Universitario) ja que fins aleshores, el delegat de Facultat era sempre elegit a dit.

Entrà a la càtedra de Fisiologia on va començar a assimilar la docència i la recerca i ben aviat, després d'acabar la carrera, va ser enviat com a encarregat de la càtedra de Fisiologia de la Facultat

de Medicina de la Universitat de Cádiz que havia quedat vacant feia poc.

Allí va combinar dos tasques: l'ensenyament de la Fisiologia als estudiants de primer curs i les pràctiques del servei militar a l'aeròdrom de Jerez de la Frontera d'una durada de quatre mesos atés que ell havia entrat a la MAU (Milicia Aérea Universitaria) havent fet prèviament els mesos de campament a Villafria, Burgos.

A Cádiz, s'integrà plenament dins de l'ambient universitari de tal manera que l'Acadèmic Dr. Rey-Stole que estudiava en aquella Facultat, em deia que recordava una actuació del Dr. Segura en una representació del Tenorio que havien muntat els estudiants.

Sortí a l'estranger amb estades a diferents laboratoris d'Alemanya, Anglaterra i Suècia fins que es traslladà a Houston (Texas) al Baylor College of Medicine on es formà en el laboratori d'un altre lleidatà, el Dr. Joan Oró que treballava també per la NASA. A Houston vaig tenir la sort d'hostatjar-me a casa seva amb la seva dona Eulàlia i fills amb motiu de completar la meua experiència en Oncologia Ginecològica al M.D. Anderson hospital d'aquella ciutat.

Tornà a Barcelona on va entrar a l'òrbita de la Universitat Autònoma de Barcelona com a Catedràtic de Fisiologia i Vice-rector durant cinc anys on impulsà l'àrea de recerca. Més tard es traslladà a la Universitat de Barcelona on desenvolupà la seva tasca al campus de Bellvitge creant un altre grup d'investigació. Aquesta la dedicà, fonamentalment, al camp de la nutrició i més específicament a preparar el cos de persones que han de fer una gran despesa energètica, és a dir esportistes i

que necessiten una important dotació d'hidrats de carboni.

Això també el portà a col·laborar amb el F.C. Barcelona dels temps de l'entrenador Josep Guardiola on assessorava al club en temes de nutrició. Segurament perquè el Barça, en aquells temps ho guanyava tot, se l'acusà de dopatge per part d'algun mitjà de comunicació i que el portà davant d'un tribunal de l'esport amb seu a Itàlia on es va comprovar que els productes que el Dr. Segura recomanava als esportistes eren totalment legals i per tant reconeguts internacionalment.

Va estar sempre preocupat pels temes socials de la ciutadania i pels del nostre país. Va lluitar pel reconeixement de la nostra identitat nacional a través de moviments cristians catalanistes liderats pels Mossèn Batlle, Rovira Belloso, Casimir Martí i Llumà entre d'altres.

Entrà com a membre numerari d'aquesta Acadèmia l'any 2008 i era un dels que poques vegades fallava a les sessions.

Vull acabar amb un escrit seu que figurava al seu recordatori: " Us estic esperant...No estic lluny; tan sols a l'altre cantó del camí ".

Benvolgut amic, descansa en pau.

Dr. Ramon Segura i Cardona

Dr. Ramon Segura. Fotografia amb L. Messi

Fotografia amb J. Guardiola